

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 38744

гр. София, 21.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в закрито заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

като разгледа дело номер **12169** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Д. И. М., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Бозов от АК - В., срещу Заповед № 1846/05.11.2025г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ –СДВР, с която е временно отнето свидетелството за управление на МПС на лицето. Мярката е наложена за управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на административния акт по съображения, че може да причини труднопоправима вреда на жалбоподателя, тъй като същият е ангажиран в сферата на строителството и неговата прехрана зависи директно от наличието на свидетелство за управление на МПС. В жалбата се сочи, че Д. М. доброволно е дал кръвна проба и резултатът от нея е 0,48 промила на литър, поради което изначално липсват предпоставките за налагане на процесната ПАМ.

Искането за спиране на изпълнението е направено от надлежна страна, в хода на образувано съдебно производство по оспорване на заповедта, поради което е процесуално допустимо.

Съгласно чл.166, ал.2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

В случая с оспорения акт е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, а съгласно чл.172, ал.6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка, т.е. налице е административен акт, за който е допуснато предварително изпълнение по силата на закон.

Условие за спиране изпълнението на административния акт съгласно чл.166, ал.2 от АПК е

наличието на вероятност от причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда вследствие допуснатото предварително изпълнение.

В случая, с оглед наведените доводи, че жалбоподателят упражнява трудова дейност, за която му е необходимо СУМПС, и предвид представения с административната преписка протокол за химическо изследване, видно от който в пробите кръв, взети от Д. И. М., е установено количество етилов алкохол 0,48 промила, т.е. под установения в закона праг от 0,5 промила, с който законът свързва прилагането на принудителната мярка, съдът приема, че е от предварителното изпълнение биха могли да бъдат причинени на оспорващия значителни вреди, които биха се явили несъразмерни предвид вероятната основателност на жалбата.

С оглед изложеното съдът приема, че са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на административния акт следва да бъде уважено.

Така мотивиран, Административен съд София –град, III отделение, 51 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед № 1846/05.11.2025г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ –СДВР.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: